

OFFICIEEL GEDEELTE.

Door Zijne Excellentie den Kommissaris Generaal,
zijn de volgende benoemingen gedaan:

CIVIEL DEPARTEMENT.

Tot lid der sub-commissie van landbouw in de residentie Kados, J. W. H. Smisstart, thans secretaris van die commissie, en zulks in plaats van F. H. Leurs, honorabel ontslagen.

Tot secretaris bij gemelde commissie, D. L. Baumgardt, ambtenaar bij de landelijke inkomsten.

Tot gezagvoerder der recherche boeijer, met rang van onder-kommissie der recherche, H. Boekhof.

Tot stadsgeneesheer en opziener der vaccine te Soerabaja, de tweede stadsgeneesheer te Batavia, de Medicinæ Doctor W. H. Michgorius, en zulks in plaats van den Medicinæ Doctor F. G. Kuth, op zijn verzoek honorabel ontslagen.

Honorabel ontslagen en gepensioneerd.

De kommissie op het residentie kantoor te Bantam J. C. Koch.

MILITAIR DEPARTEMENT.

Tot tweede luitenant bij het regiment artillerie no. 5, de onlangs uit Nederland aangekomen tweede luitenant van gemeld wapen, C. G. H. van Bijlandt en C. A. van Manen Verwoert.

BATAVIA, den 22sten december 1827.

In onze Courant van den 24 november jl. deelden wij, met een enkel woord, het bij ons ontvangen bericht van den resident van Bantam, omtrent het afmaken, in den nacht van den 21 op den 22 dier maand, van den beruchten muiteling Maas Djakaria, mede. Wij waren toen niet in de gelegenheid iets meer deswege te kunnen zeggen. Dan sedert dien tijd eenige officiële mededeelingen ontvangen hebbende, gelooven wij onzen lezers geen ondienst te doen, van op de verrigtingen van Maas Djakaria en zijn persoon, even zoo zeer als op datgene, dat door het Gouvernement in 't werk is gesteld, om dien muiteling in handen te krijgen en daardoor zijnen schadelijken toelag te stuiten, nog eens terug te komen.

Hetgeen Maas Djakaria was, en dat vroeger aanleiding tot zijne gevangenschap in de boeien van Batavia gegeven heeft, zullen wij, als mogelijk miuder algemeen bekend, in een volgend nummer mededeelen, genoeg zij het, dat hij, als een voor de rust van Bantam zeer gevaarlijk sujet, gedurende eenen geruimen tijd reeds gevangelijk werd aangehouden. Dan op den 5osten juni jl. gelukte het hem, door behulp van eenen inlandschen mandoor, te ontsnappen, en begaf hij zich naar de streken van Tanjong, nabij Kebang Djerok, in het distrikt Batavia gelegen, waar hij zich dadelijk bezig hield, met zijne connectie in het Bantamsche aanteknopen en te berichten, dat hij derwaarts wilde komen, ten einde zich beter tegen de nasporingen der politie te waarborgen.

Deze nogtans, zoo in het Bataviasche als in het Bantamsche, zich den nadeeligen invloed van Maas Djakaria van vroeger tijden op de bevolking herinnerende, stelde alle mogelijke middelen in het werk, om zich van den ontsnapten muiteling meester te maken. De Regering, van hare zijde, verklaarde Maas Djakaria vogelvrij en stelde eene premie van twee duizend guldens op zijn hoofd. Weldra bleek het, dat die voorzorgen zeer doelmatig en gegrond waren; want Maas Djakaria, naauwelijks in het Bantamsche verschenen, ruide de bevolking tegen het wettige gezag op, verspreidende, dat het sedert zijne komst niet meer noodig was, dat het volk de landrenten voldeed, hetgeen dan ook in sommige distrikten eenige vertraging en moeilijkheden in de inning te weeg bracht.

Eenige verdachte personen, en onder dezen voornamelijk een Maas Samarang, die zich op de grenzen van het Bantamsche ophield en dijemats aan de bevolking uitdeelde, werd door de politie van Buitenzorg gearresteerd, en de verzameling van wapenen, die men in zijne woning vond, gevoegd bij de andere bezwaren, die reeds tegen hem bestonden, bewezen maar al te zeer en zijne kwade gezindheid en dat hij Maas Djakaria was toegedaan. Het verblijf van dezen muiteling werd nu stellig ontdekt te zijn in kampong Tjandelekan, aan de uitgestrekte Rawa Sonkayab; doch de middelen, die door den resident van Bantam in het werk gesteld werden, om zich aldaar van zijn persoon meester te maken, vruchteloos afgegaan zijnde, begaf zich Maas Djakaria, over Lebak en Gondok, met eene vrij aanzienlijke menigte aanhangelingen, naar de bosschen van Gembor.

De zaken in het Bantamsche begonnen van dag tot dag, door het heen en wedertrekken van Maas Djakaria en

het vermeederen van zijnen aanhang, eene ernstiger houding aan te nemen, en al hoewel men over het grootste gedeelte der inlandsche hoofden zeer te vreden was, scheen het tijd te worden den muiteling in zijnen voortgang krachtadig tegen te gaan, ten einde verdere onheilen voortkomen. De noodige bevelen werden dien ten gevolge door Zijne Excellentie den Kommissaris Generaal uitgevaardigd. Het civiele gezag werd door Hoogstden- en aan den waarnemenden resident van Bezoekie, en de heer van Melverda tot andere surijen geroepen. Door het Militair Departement, werden nog een kapitein, een luitenant en 80 manschappen ter versterking afgezonden, en dit alles ter regter tijd, daar op den 28sten september jl. het stellige bericht inkwam, dat Maas Djakaria met eene vrij aanzienlijke magt in het distrikt Kollet stond en den post van Pande Glang bedreigde. Den 1sten luitenant de Quay, aan wien de verdediging van dien post was toevertrouwd, schoon van eene geringe magt voorzien, gelukte het nogtans, zoo door zijne doelmatige dispositien als dapper gedrag, eenen werkelijken aanval der muitelingen, die reeds meer dan duizend in getal waren, heldhaftig afte slaan. De oproerlingen werden verstrooid en bleven zich nog in het distrikt Kollet ophouden. Groote diensten werden aldaar bewezen door den assistent resident Francis, die gedurende de opschuddingen, door Maas Djakaria en de zijnen in het Bantamsche verwekt, even zoo zeer als de assistent resident Ruitendach en de opziener Tiedeman, vele diensten heeft bewezen.

Gedurende den tijd dat Maas Djakaria zich in het Kolletsche bevond, werd hij, zoo door de maatregelen van den resident, als door de rusteloze nasporingen van den luitenant de Quay, kommandant van Pandeglang, en van den kommandant der djajang sekars Pravy, welke officieren zich in alle ontmoetingen met de muitelingen hoogstprijswaardig gedroegen, gedurig van de eene naar de andere gedreven. Zijn voornaamste aanhang stond nu in eenen sekeren tommongong Mochamad, die al zijn invloed ten voordeele van den hoofdmuiteling in het werk stelde; dan welke of hoe hun toelag was, de waakzaamheid der politie, de ijver der militairen en de trouw der inlandsche hoofden maakten weldra een einde aan dezen opstand en herstelden eene volkomene rust in Bantam.

Even zoo als wij reeds vroeger hebben medegedeeld, gelukte het den onder-regent van het noorder kwartier, Raaden Djaga Mengala, Maas Djakaria, in den nacht van den 21 op den 22 november, te overrompelen. De muiteling deed een hevigen tegenstand, maar de onder-regent voornemd met de zijnen hadden het geluk hem, schoon dood, in handen te krijgen. Zijn lijk werd naar Ceram gevoerd, alwaar het behoorlijk door een ieder, die hem gekend had, erkend werd. Overeenkomstig de beloften van het Gouvernement, werd, met de betuiging van de bijzondere tevredenheid van den Kommissaris Generaal, de uitgelooofde premie van f 2000 tusschen Djaga Mengala en de zijnen verdeeld.

den 24sten december.

Wij vinden ons in de gelegenheid, de namen der voornaamste hoofden van den onlangs uitgebroken opstand in het district Radjakwessie te doen kennen. Van belang is het, op te merken, dat er geen Javanen van eenigen rang en eenig aanzien onder hen gevonden worden. De hoofdmuiteling Diepo Negoro heeft, wel is waar, aanzienlijke leden van zijne familie die hem zijn toegedaan, maar er is ons nog geen voorbeeld bekend van een eenigen Javaan, die onder het tegenwoordig Bestuur tot eene zekere hoogte gekomen is, die zijnen pligt openlijk heeft verbroken. Integendeel heeft het Gouvernement zich niet dan te beroemen over de trouw en genegenheid, die het van de zijde der regenten en voornaamste inlandsche grooten ondervindt. De hoofden, die in het Rembangschen de opstand besturen, bewijzen ons ten vollen, dat, gesteld zelfs dat Diepo Negoro aldaar zijnen invloed uitoefende, hij dien heeft moeten zoeken bij den gemeenen Javaan, die voor eenig eerbetoon en een titel alles zou opofferen, en geen ingang bij de voornamen heeft kunnen vinden.

Aantooning der hoofden van de muitelingen in de afdeeling Toeban, alsmede in de distrikten Siengahan en Djati Rogo.

1°. Het opperhoofd, voerende den titel van tommongong wedonno boepatie Moelieo Negoro, is de gewezen ontslagen oppasser van den heer assistent resident van Radjakwessie en genaamd Moelieo Koesoemo.

2°. Tommongong Mergo Joedo, de gewezen patingie van de dessa Banjar Waro, genaamd Tjowie Roemo.

3°. Maas patek setro wietjono, gewezen djaxa van de blandongs in de dessa Besowo, genaamd als boven tijdens de blandongs onder Lassem ressorteerden; terwijl deze persoon ook eens is verbannen geweest.

4°. Pateh Djogo Joedo, gewezen patingie van de dessa Soegian, genaamd Siengo Diwongso.

5°. Wedonno Ronno Sentieko, zoon van den demang van Wengoe, distrikt Tinawoon.

6°. Wedonno Moro Djojo, gewezen hoofd der buffels te Tinawoon.

7°. Wedonno (de tegenwoordig voerende naam onbekend) de gewezen patingie van de dessa Karang Genieng.

8°. Wedonno Siengo Troeno (de tegenwoordige naam onbekend) een inwoner van de dessa Bangielan.

9°. Demang Djo Lexono, inwoner van de dessa Bangielan.

10°. Demang (de tegenwoordige naam onbekend) gew. TA. zen patingie van de dessa Soko Antjar.

11°. Pangoloe (de tegenwoordige naam onbekend) gewezen ketip naip van Djatie Rogo.

Alle deze bovengenoemde hoofden zijn vereenigd in de dessa Djatie Rogo, en worden van daar van de eene plaats naar de andere rondgezonden ter opruijing van de bevolking en uitbreiding hunner magt.

In het distrikt Beng-el.

1°. Tommongong Amat Ngieso, gewezen ketip van de hoofd negorij Radjakwessie.

2°. Tommongong Kromo Negoro, de gewezen ontslagen patingie van de dessa Kebogadrong, distrikt Tembarang, en genaamd Kromo Medjo.

3°. Tommongong Terto Negoro, gewezen patingie van de dessa Troetjoe, distrikt Tinawoon, genaamd Terto Senjoje.

Alle deze hoofden zijn, als de bovengenoemde, vereenigd in de dessa Pakoewon, zijnde nog seven andere hoofden onder hen die pajongs voeren, wier namen echter onbekend zijn.

Berigten van Toeban van den 19den melden ons, dat dien dag aldaar een detachement van 50 man, per scheeps gelegenheid, op last van den Kommissaris Generaal van Batavia, geëxpedieerd, reeds was aangekomen, en dat die dag den aldaar kommanderenden kapitein Schipman de hoop gaf van Toeban, dat nog steeds bedreigd wordt, te zullen kunnen behouden. Er is nog aanmerkelijk renfort naar Toeban en het Rembangsche verzonden, en dit een en ander zal, vlejen wij ons, genoegzaam zijn, niet alleen om defensief te kunnen handelen, maar ook om de muitelingen uit de door hen bezette distrikten te verjagen.

—Wij hadden in de laatste dagen ook eenige verontrustende berigten van de zuidelijke grenzen van Pekalong ontvangen, dan de tijdingen van den 21 dezer stellen ons, omtrent die streken, volkomen gerust.

BATAVIA, den 21sten december 1827.

Met den post van gisteren, van Samarang aangekomen, is het berigt ontvangen dat Bantjar, eene plaats onder de afdeeling Toeban sorterende, en aan den grooten weg tusschen Toeban en Rembang, circa 40 palen van de hoofdplaats gelegen, op den 21sten dezer, omtrent ten 3 ure des namiddags, door de muitelingen is aangevallen en genomen geworden. De zich aldaar bevindende barissan, van 5 à 600 man, zoude bij de aankomst der muitelingen dadelijk de vlugt genomen hebben, en van de overige bezetting, bestaande uit 20 man infanterie en 24 Japarasche djajang sekars, aangevoerd door den luitenant de Sturler, zoude alleen het laatstgenoemde detachement op Kragan en Tamsurok, plaatsen almede aan den grooten weg gelegen, hebben kunnen reprieren, zijnde de andere vermoedelijk in de handen des vijands gebleven. Wij vernemen tevens, dat de heer Walter, partikulier scheepsbouwmeester te Bantjar, benevens twee Engelsche heeren tot zijne werf behorende, zich aan boord van eene op de reede van Bantjar ter reparatie liggende brik begeven hebben, en waarschijnlijk daarmede naar Soerabaya zijn onder zeil gegaan. Het doet ons echter leed te moeten melden, dat de woning en al de op de werf van gemelden heer liggende houtwerken in handen der muitelingen gevallen zijn.

Tot den 22sten dezer had zich de tijding nog niet bevestigd, dat Toeban door de muitelingen was aangevallen; eene aldaar, ter geschikter tijd, van Batavia aangekomen versterking van 50 manschappen had niet weinig bijgedragen, om den kommanderenden officier te dier plaatse in de gelegenheid te stellen, om, des noodig, eenen hevigcn weerstand te kunnen bieden. Ook te Rembang was onze krijgsmagt met een 60 tal manschappen van Batavia vermeerderd geworden, en zoude aldaar bij den kommanderenden Generaal Majoor Holman de tijding zijn ontvangen, dat de kapitein Grishim in het zuiden van Rembang met zijne colonne was aangekomen, en zoude er, met behulp van al de aanwezige detachemen-

ten, eené gecombineerde operatie plaats vinden, om zoo mogelijk den vijand te gelijker tijd van alle kanten aan te vallen en eene geduchte nederlaag toebrengen. Van de meer westelijke landen ontvangt men bij voortdoring geruststellende tijdingen.

Vervolg van ons blad van den 20sten december jl. no. 125.

Het is voor den opregten vriend van zijn Vaderland waardijk te betreuren, dat die ongegronde klagten tot in het Moederland zijn doorgedrongen, en daar veeligt eenigen bijval gevonden hebben, anders voorzeker zouden de schrijvers van den Hermes, indien zij de ontvangene berigten niet voor waarheid hadden aangenomen, niet gezegd hebben, dat er eene volslagene moedeloosheid onder de kooplieden van Batavia, wegens het verval van den handel, bestond. Indien het waar is, dat sommige kooplieden, wij moeten veronderstellen: Nederlandsche, zich aan die moedeloosheid overgeven, moeten wij rond uit verklaren, dat zij zulks, of ten gevolge van hersenschimmige denkbeelden, of door mangel van doorzicht, of van de noodige kennis des waren handels van Java en dezen archipel, doen.—Want, nog eens, indien zij bij het opbreken der vreemde negotie-huizen, niet alleen uit het grondbeginsel van nationaliteit, maar ook zelfs van regelmatig eigenbelang, zich meester hadden gemaakt van den handel in wollen- en katoenen-goederen, waar door aan de eerste en duurzame behoeften van meer dan elf millioenen menschen moest worden voldaan, en zich niet hadden bepaald bij het ontbieden en debiteren van dat gene, dat tot de consumtie en de weelde der Europeesche bevolking geschikt is, zouden zij dan hebben kunnen klagen, zouden zij dan nog eenigen grond tot moedeloosheid hebben kunnen aanvoeren? Wij vragen dit, ter beantwoording van het geen de Hermes zegt, met nadruk, om dat wij staten voor ons hebben, die ons volkomen in ons gevoelen bevestigen en ons de droevige overtuiging geven, dat, terwijl Nederland in deze volkrijke bezittingen, door het invoeren van deszelfs fabriakten, eene ouberekenbare bron van voordeelen, van bijzondere en nationalen voorspoed bezit, men die bron voorbijziet, en voor het Vaderland en zich zelve doet kwijnen. Want van die aanzienlijke som, waarvan wij hier boven spraken, en waarvoor, van 1 januari tot 31 oktober, in de drie hoofd havens van Java, aan katoenen en wollen-goederen zijn ingevoerd, heeft Nederland slechts aangebragt voor—f 559,884-70 terwijl Engeland en Bengalen voor . . . f 2,726,441-16 hebben geleverd.

Indien onze Vaderlandsche fabrikanten en kooplieden, onpartijdig en met kennis van zaken, onderrigt waren geworden van de steeds blijvende, ja toenemende behoeften van de volkeren van Nederlandsch Indie, en in het groot getracht hadden daarin te voorzien, zouden dan de klagten over den handel kunnen bestaan, zouden zij ingang in het Moederland hebben gevonden? Wat beteekent de som van f 559,884, ja zelfs die van drie millioenen, aan lijnwaden, wij zeggen, niet alleen voor Java, maar voor dien volkrijken archipel, waarin eene in beschaving en dus in behoefte toenemende talrijke bevolking, door ons, van het hoogst noodige moet voorzien worden!

En dat men ons niet tegenwerpe, dat wij de zaken in een vergrootend daglicht beschouwen.—Dat men die kooplieden raadplege, die zich op de kennis van den Indischen handel en op het ontdekken van de bronnen van zijne ware grootheid hebben toegelegd, en zullen zij niet als uit eenen mond verklaren, dat Nederland alhier voor enorme schatten en met groote wijsen zeker zoo veel aan wollen- en katoenen-goederen kan debiteren, dat daardoor de voorvaderlijke bloei en grootheid van Neêrlands fabrieken en trafieken weder tot die hoogte stijgen die in vroeger tijden zoo veel welvaart hebben verspreid, en die den naiver der overige europesche volken hebben opgewekt.

Wij durven ons niet begeven in eene nabij komende berekening, zelfs der waarschijnlijkste behoeften van de volkeren van Java en geheel Neêrlandsch Indie, om dat zij veeligt door diegenen, die minder onderrigt zijn, als overspannen, als te kolossaal zou worden aangemerkt. Maar deze daadzaken kunnen wij ten minsten tot maatstaf voor onze redeneringen aannemen, dat als vreemde volken, op Java alleen, voor bijna drie millioen aan eene soort van goederen invoeren, die met graagte en met een goeden winst van de hand worden gezet, en dat Nederland slechts voor vijf ton, of iets meer, van die zelfde goederen aanbrengt, terwijl er voor millioenen dagelijksche behoefte is, of het dan, zeggen wij, de schuld is van den handel of van de Nederlandsche negocianten en fabriakten, dat de nationale handel niet weliger bloeit?

En dat men ons ook niet zegge, dat vreemde goederen, en vooral Engelsche en Bengaalsche lijnwaden, hier meer dan de onze getrokken zijn. . . . De Nederlandsche factorij, die hier gevestigd is, om den nationalen handel meer en meer uit te breiden, zal, hier twijfelen wij geenszins aan, stellig met ons verklaren, dat het Nederlandsche fabriakaat, door den inlander, boven elk ander wordt verkozen, en dat die lijnwaden, die uit Nederland zijn aangevoerd, zoo gewild waren, dat zij soms niet eens uit de aanbrengende schepen in de magazijnen werden opgeslagen, maar op de reede, met grooten winst zijn verkocht en overgescheept, om door Chinezzen, of Arabieren, of Maleijers, naar elders te worden gebragt. Dit zijn daadzaken, die niet gelochend kunnen worden, en die ons bedunkens bewijzen, dat als de ware belangen van onzen handel in deze gewesten gekend en betracht worden, dat, wel verre van te ondervinden, dat de negotie kwijnt, het de fabriakten en negocianten zijn, die, door het op verre na niet genoegzaam aanvoeren van het ware handels artikel, de eigen oorzaak zijn van hunne moedeloosheid.

Wij hebben ons tot dus verre in onze beschouwing slechts tot het eiland Java en de drie hoofdsteden bepaald, maar hoeveel meer kracht verkrijgt onze redenering, en hoeveel meer worden dan de door den Hermes aangevoerde klagten ontzenuwd, als wij onze blikken verder werpen en een

bog vestigen op de Nederlandsche bezittingen buiten Java.—Wie voorziet aan de behoeften van de Moluccos, van Celebes, van Borneo, van Banka, Palembang, Padang en geheel Sumatra?—Zou men aan den handel die er gedreven, aan de goederen die er gedebiteerd worden, wel zeggen, dat het Nederlandsche bezittingen zijn, bezittingen die voor de Nederlandsche nijverheid eene onuitputbare bron van welvaart konden wezen? Op de meeste der buiten-kantoren, niettegenstaande de zware regten, die ter bescherming van nationale fabrikaten en goederen op de vreemden gelegd zijn, ziet men bijna zonder concurrentie uitheemsche producten. Indien vreemde handelaren, onaangetroffen de zware lasten waarmede hunne goederen bezwaard worden, nog eene goede rekening maken, welke zullen dan de winsten niet wezen, die de Nederlandsche koopman op de Nederlandsche goederen zou kunnen behalen.—Wij zullen met der tijd het publiek in de gelegenheid stellen, om even klaar te oordeelen als wij, door mededeeling van authentieke stukken, die bewijzen zullen, wat er in Neerlandisch Indië gesloten wordt, en tot welk een montant Neerland daar aan deel heeft!

Laat ons dan ter goeder trouw zijn, en indien men over Indië en den Indischen stand van zaken naar het Vaderland wil schrijven, der waarheid in allen deele hulde doen.—Daardoor kan iets goeds te weeg worden gebracht, daardoor kunnen de oogen van Vaderlandsche broeders, omtrent de ware belangen van deze Bezittingen, steeds meer en meer worden geopend, maar niet door eenzijdige berichten, door rapporten van menschen, die oppervlakkig ondeelen, en die met den waren toestand onbekend zijn. Indien de schrijvers van den Hermes, dit vermeenen wij te mogen besluiten, onderigt waten geweest naar waarheid, dan zouden zij stellig in het algemeen niet gezegd hebben de handel *kwijnt*, maar met meer grond, de Nederlandsche handel is in Neerlandisch Indië niet in dien staat van voorspoed, waarin hij kon wezen; om dat tot dus verre de grootste handel belang niet uit het ware oogpunt zijn beschouwd geworden. Wie is daar oorzaak van? . . . Dit laten wij, na al het hier boven gezegde, aan de beslissing van elk onpartijdig lezer over.

(Het vervolg hierna.)

Uithoofde van het op den 25sten dezer ingevalen Kersfeest, is op dien dag geene Courant uitgegeven.

SCHEEPSBERIGTEN. STRAAT-SUNDA.

Doorgezeild.

Dec. 19—schip *Roeroeng*, W. Lister, van Batavia den 13den december, naar de Kaap de Goede Hoop.

BATAVIA.

Aangekomen.

Dec. 22—schip *Louiza*, J. G. Duncan, van Sinkapoer den 17den december, passagiers: de heeren J. Palmer en J. Hunt.—schip *Oeij Sinjo*, Sarief Masim Ankawie, van Pekalongang den 10den dito.

Dec. 23—Amerik. schip *Merrimack*, F. A. Smith, van de Kaap de Goede Hoop den 5den november.—schip *Carolina en Jacoba*, W. Aitkens, van Palembang den 20sten december, passagiers: luitenants L. Koff en F. X. Schmeltz.

Dec. 25—schoener *Kim Hokhin*, I-Ap Soenko, van Palembang den 11den december.

Vertrokken.

Dec. 22—schip *Vasco de Gama*, T. Verluys, naar Antwerpen, passagier: de heer A. Vidal.

Dec. 23—schip *Mastora*, Said Alowie Habassij, naar Soerabaja, met Zr. Ms. troepen.

Dec. 25—schip *The Fair Armenian*, F. MacKenzie, naar Soerabaja.

Schepen liggende ter reede.

Zr. Ms. korvet *Anna Paulowna*, schepen Faidul Karim, Ster, Joedil Barie, Buitenzorg, Louiza, Oeij Sinjo, Carolina en Jacoba; brikken Clementine, De Jonge Orrancia, Foengsie, Pienhocij, Philotax; schoener Kim Hokhin.—Eng. schip *Cambridge*; brik *Oscar*—Amerik. schip *Merrimack*.

SAMARANG.

Aangekomen.

Dec. 16—brik *Boeang Besie*, B. Pajir, van Batavia en Cheribon.

Dec. 17—schip *Nieuw Cato*, C. F. Drijman, van Rionw, Tagal en Pekalongang.—Arab. schip *Phata Rachman*, Sech Salim Bin Atas, van Batavia en Cheribon.

Dec. 19—Arab. schoener *Nasar*, Sech Mochamat Bin Oemar, van Palembang.

Dec. 21—schoener *Tartar*, T. S. Perrij, van Batavia, passagiers: de assistent resident van Samarang Goldman.—Arab. brik *Nawar Alie Jussor*, Sarif Mosaia Bin Abdulla, van Batavia en Indramajoc.—Maleische brik *Gollek*, van Pekalongang.

Vertrokken.

Dec. 15—Zr. Ms. roei-kanonneer-boot No. 15, kadet P. P. van Epen, naar Soerabaja.

Dec. 19—Arab. schip *Fatal Barie*, K. Looper, over Rembang naar Soerabaja, met Zr. Ms. troepen.

SOERABAJA.

Aangekomen.

Dec. 18—schip *Roeroeng*, J. A. Moeron, van Batavia.—schip *Allam*, Said Mochamat Jofrie, van Rembang.

Dec. 19—schip *Jessij*, R. Mackie, van Tjandje den 13den december.—brik *Harri*, G. White, van Batavia den 9den november, passagiers: de heer M. von Fronquemont, en luitenant Wolff.—Zr. Ms. roei-kanonneerboot No. 15, kader P. P. van Epen, van een kruistogt om de west.

Vertrokken.

Geen.

Schepen liggende ter reede.

Zr. Ms. fregatten *Bellona*, *Dageraad*, brik *Haali*; schoeners *Pollux*, *Iris*, *Zephijr*, *Windhoed*, *Brak*; roei-kanonneer-boot No. 1; zwaard-boot No. 18; kora kora No. 16; kanonneer-boot No. 1; roei-kanonneer-boot No. 15; transport-boot No. 4; schepen *Pataksair*, *Johanna Frederika*, *Harriet*, *Teksoen*, *Thalia*, *Anna Augustina*, *Jessij*, *Rosalia*, *Djadul Kariem*, *Mastoor*, *Djadul Kariem*, *Ijdrosie*, *Jadul Rachman*, *Boeroeng*, *Falt Allam*; stoom-boot van der Capellen; brikken *Experiment*, *Tiksing*, *Kalimaas*, *Lassum*, *Margaretha Engelina*, *Anna Henrietta*, *Harriet*, *Onderneming*; schoeners *Fatal Nobien*, *Anna Geertruida*; kutter *Delphijn*.

ADVERTENTIE N.

De Directeur Generaal van Financien maakt bij deze bekend, dat ingevolge resolutie der Indische Regering, d. d. 23 november ll. no. 5, op aanstaanden vrijdag, den 28sten dezer, voor het Stadhuis, ten overstaan eener commissie, zal worden verbrand het nog aanwezig zijnde oud Bataviaasch crediet papier, bestaande gedeeltelijk uit dat, hetwelk door de weeskamer, op autorisatie van den voormaligen Gouverneur Generaal *Daendels*, gecreëerd is, om op hypotheek te worden uitgezet, en gedeeltelijk uit oude Compagnies papieren munt.

De Directeur Generaal van Financien,
C. M. BAUMHAUER.

—De ondergeteekende Resident van Batavia maakt hiermede bekend, dat op den 28sten dezer, des ochtends te 11 ure, door den ingenieur der civiele gebouwen en werken, ten zijnen overstaan, op het residentie kantoor alhier, publiek zal worden uitbested:

1°. Het vernieuwen van het waterrad aan de Gouvernements houtzaagmolen alhier.

2°. De appropriëring van een ziekenzaal in de boeijen van het Hoog Gerechtshof en het aubrenge van een venster, met ijzeren traliën, aan het gevangen hok no. 5, in dezelfde boeijen, en

3°. Het maken van acht stuks geldkisten, voor de residentie Bantam; een en ander op zoodanige voorwaarden, als ten dage der uitbesteding zullen worden bekend gemaakt; wordende de gegadigden na voorschrevene werken genoodigd, hunne biljetten van inschrijving, met in achtneming van het bepaalde bij het reglement op de publieke uitbestedingen, voor of ten dage voorschreven, aan den ondergeteekenden intezenden, en tevens opgeroepen, om ten zelve dage tot het bijwonen dezer uitbesteding, ten bureele voornoemd te compareren; kun-nende omtrent deze werken inmiddels nadere informatie bij den ingenieur voornoemd verkregen worden.

BATAVIA,

De Resident voornd,
BESIER.

—Inschrijving op de leverancie van de ondervolgende artikelen, benoodigd ten dienste van de postergen in deze residentie, als:

Voor de hoofdstation Soerabaya:

- 1 Stel wagenpaardenleisels.
- 2 Stellen kartuigen.
- 2 Zadels met toebehooren.

Voor de station Kedoong:

- 1 Stel kartuigen.
- 1 Zadel met toebehooren.

Voor de station Sidokarc:

- 1 Stel kartuigen.
- 1 Zadel met toebehooren.

Voor de station Branjangan:

- 1 Stel wagenpaardenleisels.
- 1 « kartuigen.
- 1 Zadel met toebehooren.

Zullende de inschrijvingsbiljetten worden ontvangen op de secretarie, voor of op donderdag den 10den januari 1828, op welken dag, des morgens om 10 ure, dezelve, in tegenwoordigheid der concurrenten, aldaar zullen worden geopend, en voorts daarmede gehandeld ingevolge de bepalingen, vastgesteld bij het reglement van de uitbestedingen.

SOERABAJA,
den 13den dec. 1827.

De Resident van Soerabaya,
VAN HAAK.

—Pro Justitia.

Alzoo bij resolutie van President en Leden in den Raad van Justitie te Batavia, de dato 15 dezer, de persoon en goederen van de zich in staat van zinneloosheid bevindende Moorsche vrouw *Jahara*, weduwe van den gewezen majoor der Mooren *Abdul Ganie Mochamat Alie*, zijn gesteld onder curateele, en als curatoren over dezeivo benoemd President en Leden van het Kollegie van Boedelmeesteren der Chinesche en andere onchristen sterfhuizen alhier, zoo wordt daarvan de gemeente kennis gegeven, op dat zich een ieder zal kunnen wachten voor schade.

Ter ordonnantie van President en Leden in den Raad voornoemd,

BATAVIA,
den 17den dec. 1827.

De Griffier,
P. VAN HOEK.

MARKTPRIJZEN.

	BATAVIA.		SAMARANG.		SOERABAJA.	
	guld.	cents.	guld.	cents.	guld.	cents.
Klapper-olie per takker of 33 bottels.	6	50	9	24	5	50
Katjang-olie dito dito. . .	5	"	7	59	5	50
Dempel-olie per piket. . .	"	"	17	"	26	"
	100				86	
Rijst per koiyang.	110		120	"	90	"
		45				
Idem per gantang.	"	50	"	52	"	25
Brandhout de vadem van 18 voeten op 6	10	"	12	"	10	"

FASTGESTELDE PRIJZEN.

	BATAVIA.		SAMARANG.		SOERABAJA.	
	guld.	cents.	guld.	cents.	guld.	cents.
Tarven brood de 14 oncen.	"	25	"	30	"	32½
Varkens vleesch het katje.	"	2½	"	50	"	32
Ossen-vleesch het pond.	"	20	"	16	"	16

EDICTALE CITATIEN.

Pro Fisco.

Alzoo President en Leden in den Raad van Justitie te Soerabaja, op het daartoe door den Fiskaal bij denzelven Raad, *Jacobus Cornelis Schmidt*, R. O., gedaan verzoek, hebben verleend het tweede defect en de profijtten van dien regtens, met admisse tot het doen van eene derde citatie bij edicte *ad valvas curiae*, op en tegen alle degenen, die vermeenen mogten enig regt, actie of pretentie te hebben op een, in den loop der maand mei 1827, ter reede alhier opgevischt *scheepsanker*, wegende circa 700 ponden, dragende geene byzondere merkteekenen, en liggende thans voor een ieder ten toon op 'slands equipagiewerf alhier;

Zoo is het, dat ik *Dirk Swart*, eerste deurwaarder en gezworen exploitateur bij voornoemden raad, bij deze voor de derde maal dagvaard alle degenen, die vermeenen mogten enig regt, actie of pretentie te hebben op het hierboven beschreven *scheepsanker*, om op woensdag, die zijn zal den 27sten februari 1828, des morgens te half acht ure, in persoon dan wel bij gemagtigden te compareren ter openbare rolle van meergenoemden raad, op deszelfs gewone audientiezaal, ten einde het tweede defect te purgeren, en alsnog hun vermeend regt en pretentie te institueren, voorts te hooren refereren aan den ter rolle van den 29sten augustus jl., door den Fiskaal voornoemd, R. O., gedanen eisch en genomen conclusie tot toewijzing van voornoemd anker aan den Lande, en verder volgens de bestaande bepalingen, daarop regthebbende, daartegen te antwoorden en te procederen als naar regten, sub poene tegen de nalatigen of non-comparanten, dat zij zullen worden verklaard van hun regt en pretentie te zijn verstoken, en hun deswege zal worden opgelegd een eeuwig stilzwijgen.

Aldus geafficheerd en gepubliceerd, na voorgaanden klokslag, van de puije van het raadhuis te Soerabaja, den 15den december 1827.

De eerste deurwaarder en gezworen exploitateur bij den raad van justitie voornd.

D. SWART.

—Alzoo de Raad van Justitie te Soerabaja, aan den procureur *J. C. F. Vermeulen*, voor en van wege de desolate boedelkamer, als administrerende den insolventen boedel van wijlen den alhier overleden *Radin Adipattie Kromo Djojo di Ronno*, heeft verleend het tweede defect en admisse tot het doen eener derde citatie bij edicte *ex superabondantie*, tegen alle bekende en onbekende pretendenten, die enig regt, actie of pretentie op die nalatenschap vermeenen te hebben;

Zoo is het, dat ik *Dirk Swart*, eerste deurwaarder en gezworen exploitateur bij gemelden raad, bij deze voor de derde maal dagvaard alle bekende en onbekende pretendenten, die enig regt, actie of pretentie op voorschreven boedel vermeenen te hebben, om op woensdag, die zijn zal den 16den januari 1828, des morgens te half acht ure precies, ter openbare rolle van welmelden raad te compareren, dan wel gemagtigden te zenden, ten einde te zien dienen van intendit, met de verification daartoe specterende, en voorts alsnog hun regt, actie of pretentie te institueren, sub poene, dat aan de non-comparanten zal worden opgelegd een eeuwig stilzwijgen.

Aldus gepubliceerd en geafficheerd, na voorgaanden klokslag, van de puije van het raadhuis te Soerabaja, den 13den december 1827.

De eerste deurwaarder en gezworen exploitateur by den raad van justitie voornd.

D. SWART.

VERKOOP VAN GOEDEREN.

Op maandag den 31sten december 1827, zal op de vendutie voor het woonhuis van den ondergeteekenden, op Molenvliet, mede verkocht worden een huis, staande op de Voorrei, laatst bewoond geweest zijnde door den heer *A. Hartsinck*, en toebehoorende aan de weduwe *J. Lotten*.

J. L. WEIJHENKE.

—Bij *Hellermann* te koop een fraaie reis- of familiewagen, zes span paarden, Engelsche tuigen voor bendys, twee en vier paarden, spiegels, schilderijen, verder alle soorten van Hollandsche provisien en dranken, enz.

GEBORTEN.

Heden beviel mijne geliefde echtgenoot *E. D. Rosenquist* van eene welgeschapen dochter, doch spoedig na hare geboorte verliet zij deze aarde.

GRISSEE, den 30sten nov. 1827.

ZIJLSTRA.

—23 December 1827 beviel van een zoon, de echtgenoot van *H. J. MEIJNDERTS*.

NAGELATEN BOEDEL S.

De weeskamer te Batavia roept bij deze elk en een iegelijk op, die iets te vorderen heeft van, dan wel verschuldigd is aan de boedels van wijlen *A. Weerman*, in leven ambtenaar bij de boekhouding, *J. G. Hartman*, burger, en *F. Wieseman*, baas zeilmaker van Zr. Ma. equipagiewerf, om daarvan aan haar aangifte of betaling te doen.

BATAVIA,
den 22sten dec. 1827.

De Secretaris,
FOCQUIN.

SAMARANG.

Wordt bij deze aan het publiek bekend gemaakt, dat aan het postkantoor te Samarang, pakketten voor brieven geopend zijn, om te worden verzonden;

naar	schip	kapitein
Banjermassing,	<i>Maleische paduakan</i> ,	Ismael.
Idem,	<i>dito toop</i> ,	Oewa Bitja.
Idem,	<i>Chineesche brik</i>	<i>Judramajoe</i> , Lim Tjajan.
Idem,	<i>dito brik</i>	<i>Kingliong</i> , Tjingliong.
Bali en Makasser,	<i>dito brik</i>	<i>Tjingsoen</i> , Oeij Hiak.
Riouw,	<i>Chineesche toop</i> ,	Tjoo Tan Inklam.
Idem,	<i>Maleische boeloajam</i> ,	Anakoda Sampik.
Sambas,	<i>dito toop</i> ,	Mochamat Kasim.
Pare Pare,	<i>Boegineesche paduakan</i> ,	Anakoda Bedoe.

SAMARANG,
den 14den dec. 1827.

De Post-kommies,
SCHORNACK.

VERTREKKENDE SCHEPEN.

For passage to England or Holland, by the fine new Ship CAMBRIDGE, burthen 534 tons, has very superior accommodations and carries an experienced Naval Surgeon, will sail about the 15th January. Apply to

BATAVIA, Dec. 20th, 1827.

ROBERT THORNTON.

VERTREKKENDE PERSONEN.

De tweede luitenant *Schreiner* verlaat Java.

—*J. L. Weijhenke* verlaat Java.

VERSCHILLENDE BEKENDMAKINGEN.

De heeren inteekenaren op de Bataviasche Courant worden bij deze herinnerd, dat hun loopend abonnement *expireert* met den laatsten van de tegenwoordige maand december, en dat zij, verlangende dat abonnement te continueren en de couranten geregeld te ontvangen, den inteekeningsprijs voor de eerste zes maanden van het jaar 1828, vóór den eersten januari aanstaande, aan 's Lands Drukkerij zullen moeten doen geworden, of, voor zoo ver zij zich buiten Batavia ophouden, een bewijs, dat tot dat einde door hen f20:— in 's Lands kas is gestort.

—Te huur een huis in de Kampong Java, bij *H. J. MEIJNDERTS*.

—*J. B. Meijer* verwittigt het publiek, dat hij het stads heeren logement te Samarang, met primo januari 1828, van den heer *J. de Graaff* zal overnemen. Hij recommandeert zich in de gunst van het geëerd publiek, en belooft eene prompte en billijke bediening.

SAMARANG, 20 december 1827.

—Bal bij *Zimmerman*, op Goenoeng-saharie; vrij entrée 31 december.